

Leef

Elly (90) zorgt voor
droge kleren bij
hoogwatermusical

LEEF // 4-5

INTERVIEW OUDSTE VRIJWILLIGER

Elly (90) laat zich **niet tegenhouden** door leeftijd

Ook achter de schermen van de musical 'Het was Zondag in het Zuiden' bevinden zich sterren. Elly Smeets (90) is er daar een van. De Tegelse is de oudste vrijwilliger van de hoogwatermusical. In het kostuumatelier herstelt ze kleding en is ze een onmisbare schakel voor castleden die een nat pak halen.

DOOR KRISTEL SCHREURS

Je kunt het meisje wel uit de balletwereld halen, maar de balletwereld niet uit het meisje. Terwijl enkele acteurs achter de schermen verschrikt toekijken, doet de negentigjarige Elly Smeets een spagaat. De uitvoering is misschien geen tien meer, maar haar ogen glinsteren nog. Theater en dans, het zijn de grote liefdes van Smeets. Met openluchttheater De Doolhof op steenworp afstand van haar huis, is ze er al jaren kind aan huis. Elke vijf jaar staat ze paraat om bij de Passiespelen de handen uit de mouwen te steken. Als vrijwilliger, maar ook als figurant. Toen bekend werd dat Toneelgroep Maastricht en Theater De Maaspoort in haar achtertuin zouden neerstrijken voor de musical *Het was Zondag in het Zuiden*, meldde ze zich aan als vrijwilliger. Dat ze de oudste is, wuift ze weg. „Och, wat is oud? Ik laat me niet tegenhouden door mijn leeftijd.”

144 vrijwilligers

Vorig jaar hielp ze al achter de schermen en dat doet ze ook tijdens de reprise deze zomer. Elke avond dat de musical wordt opgevoerd, maar ook de ochtend na de voorstelling, is ze present.

„Ik doe al wat gedaan moet worden in het kostuumatelier. Van het herstellen van een zoom of binnenvoering, tot het langer maken van broeken en het bevestigen van knopen. Hier wordt niks weggegooid of vervangen, alles wordt gerepareerd.” Smeets doet het niet in haar eentje. In totaal zijn er 144 vrijwilligers betrokken bij de productie. 88 van hen zijn op de bühne te zien; als koorlid of figurant. De rest werkt achter de schermen; in de catering backstage of – net als Smeets – in het kostuumatelier. „Er zijn veel handen nodig. Want we zorgen er ook voor dat de kleding de volgende dag weer droog is.”

Regenwater

Voor wie de musical nog niet gezien heeft: een deel van de cast wordt tijdens de musical nat. Achter de schermen staan twee bassins met tweehonderd liter regenwater. Het water wordt tijdens de voorstelling over de spelers gespreid. „Er zijn vijftig waadpakken. Wij hangen de pakken klaar en helpen figuranten om die aan te trekken. Nadien helpen wij ze weer uit de pakken en hangen we ze uit. Ook dragen we zorg voor natte kleding en doorweekte schoenen. Laarzen en schoenen worden volgepropt met

Ruikt kleding, dan besproeien we die met een mengsel van wodka en water. Het is een beproefd middel in de theaterwereld.

Elly Smeets

kranten die het vocht absorberen. En ja, ook de wasmachine draait hier overuren. De ochtend na een voorstelling halen we de was uit de droger en wordt de kleding gestreken. Niet dat we alles na iedere voorstelling wassen hoor, daar is geen beginnen aan. In het

kostuumatelier staat gewoon een fles wodka. Ruikt kleding, dan besproeien we die met een mengsel van wodka en water. Het is een beproefd middel in de theaterwereld.” Had ze niet liever zelf op de bühne willen staan? „Nee. Ik vind de

Robert Bouten kruipt in huid van radioverslaggever Tom Doesborg

Voormalig L1-presentator Robert Bouten vervangt Tom Doesborg drie keer in de musical 'Het was Zondag in het Zuiden'. Op dinsdag 2 juli, zondag 7 juli en zaterdag 13 juli is Bouten te zien als Tom Doesborg, de radioverslaggever die de waterstanden doorgeeft, en als de buurman Frans Poels. Bouten, voormalig

directeur van Omroep Venlo, zegt vereerd te zijn. „Ik weet nog goed dat ik in 1992, toen ik nog les gaf, met mijn klas naar de Maas ging kijken. Ongelofelijk hoe het er toen allemaal uitzag. Pas enkele jaren later leerde ik Tom kennen bij de regionale omroep L1 waar ik aan de slag ging als presentator en

programmamaker. Dat ik nu drie voorstellingen Tom mag vervangen is voor mij de kers op de taart.” Bouten speelde eerder mee in producties van Toneelgroep Maastricht, Passiespelen Tegelen en de Venlose Revue. Bouten werkt inmiddels als woordvoerder bij de gemeente Venlo.

musical geweldig en krijg telkens kippenvel als ze allemaal in het water staan en *Eiland in de regen* klinkt. Maar om nu zelf in het water te staan? Liever niet." Dan: „Als dat nat pak er niet bij hoorde, had ik het denk ik wel gedaan. Bij de Passiespelen ben ik ook figurant. Daarnaast zit ik al jaren bij een koor en heb ik 53 jaar gedanst." Het zijn weer haar ogen die glinsteren. „Klassiek ballet is mijn grootste passie. Ik was negentien toen mijn moeder me naar balletles stuurde. Uren keek ik naar ballerina's op televisie. Dat wilde ik ook! En dat heb ik ook gedaan. Ik heb heel wat spitzen en balletschoenen versleten. Tot mijn 73ste heb ik les gehad. Ik was erg fanatiek en op mijn 80ste deed ik nog een spagaat."

Ontzorgen

Smeets vindt het niet jammer dat ze er niet haar vak van heeft gemaakt. „In mijn tijd was dat weggelegd voor de middenstanders die genoeg voor de middenstanders een studie. Ik ben opgegroeid in een arbeidersgezin in Belfeld. Mijn ouders waren geen middenstanders en hadden twaalf kinderen – van wie er twee als kleuter zijn overleden. Ik was de nummer vijf en zorgde voor de kinderen die na mij kwamen. Het gezin ging voor alles en diende draaiende te

worden gehouden. Mijn moeder leerde me naaien en als tiener maakte ik kleding voor mijn broertjes en zusjes. Dat zorgzame heb ik altijd gehouden. Tot mijn pensionering in 1996 werkte ik als verpleegster in het ziekenhuis in Venlo. Ik ben nooit getrouwd geweest en heb geen kinderen." Het weerhoudt haar er niet van om te zorgen. „Ik, maar ook de rest van de vrijwilligers, wil dat de spelers zich prettig voelen in hun kleding. We willen ze ontzorgen en staan met naald en draad klaar. Hebben we even niks te doen, dan gaan we handwerken. We breien, maken tassen van oude banners en naaien slingers die we in het atelier ophangen. En soms krijg je ook verzoekjes van de acteurs. Zo draagt acteur Buddy Vedder een groen mutsje van mijn hand. Dat is toch mooi? Niet veel mensen kunnen zeggen dat ze een muts voor Buddy hebben gebreid. Ik verkies misschien een rol op de achtergrond, maar voel me echt een onderdeel van het team. Wij zorgen ervoor dat het achter de schermen niet in het honderd loopt."

Het was Zondag in het Zuiden is nog tot en met 14 juli te zien in het Openluchttheater De Doolhof in Tegelen. Meer info via hetwaszondaginhetzuiden.nl.

Elly Smeets: „Niet veel mensen kunnen zeggen dat ze een muts voor Buddy hebben gebreid.”

FOTO LOUISA VERGOZISI